

документів у відповідності з періодичністю звітів інформаційної системи. Існуючі документи, що відображають витрати підрозділів (акти на списання матеріалів, акти прийому-здачі робіт, довідки про виконані роботи, путьові листи, відомості та ін.), доповнюються новими документами, які вводяться поруч із діючими (форма оперативного обліку та контролю витрат, тижнева довідка для заповнення форми) [1].

Отже, облік, аналіз, нормування витрат потрібно здійснювати за місцями їх виникнення і будуватись за ієрархічним принципів. Система управління витратами пов'язана із загальною системою управління підприємством, так як прийняття управлінських рішень у сфері діяльності підприємства прямо або опосередковано впливає на рівень витрат і прибутку.

Управління витратами передбачає наявність комплексної системи дій для забезпечення розробки взаємопов'язаних управлінських рішень. Управління витратами є складним багатоцільовим процесом, який вимагає оцінки багатьох чинників, розробки чисельних взаємопов'язаних заходів, залучення і координацію роботи багатьох служб та спеціалістів різного профілю [3].

З цією метою потрібно розробити регламентацію системи управління. Регламентація є одним із принципів сучасного менеджменту і означає встановлення та суворе дотримання певних правил, положень, інструкцій, нормативів, побудованих на наукових принципів управління. Під регламентуванням розуміють опис порядку виконання робіт, якими чітко визначається хто, коли, і в яких умовах вирішується ті чи інші завдання і хто несе відповідальність за їх реалізацію, менеджери кожного підрозділу і виконавці знають і розуміють свої права і обов'язки.

Таким чином, управління витратами можна визначити як систему принципів та методів розробки і реалізації управлінських рішень, заснованих на використанні об'єктивних економічних законів. Удосконалення системи управління витратами націлене на постійний пошук і виявлення резервів економії ресурсів, нормування їх витрат, планування, облік та аналіз витрат за їх видами, стимулювання ресурсозбереження і зниження витрат з метою підвищення ефективності фінансово-господарської діяльності підприємства.

Література:

1. Бутинець Ф.Ф. та ін. *Бухгалтерський управлінський облік.* - Житомир., 2002.- 480 с.
2. П(С)БО 16 «Витрати», затверджене наказом Мінфіну України від 31.12.1999 р. №318, зі змінами і доповненнями.
3. Цал-Цалко Ю.С. *Витрати підприємства: Навчальний посібник.* - К, - 2011. - 656 с.

Льницька О. М.,
студ. гр. ОА-42,
Національний університет «Львівська політехніка».
Науковий керівник – Свідрик Т.І.,
к.е.н., доцент кафедри обліку та аналізу

ЕКОНОМІЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ПОДАТКОВОЇ БЕЗПЕКИ ПІДПРИЄМСТВА ТА ФАКТОРИ ЇЇ ДОСЯГНЕННЯ

Нестабільність та перемінний характер сучасних економічних процесів зумовили виникнення і поширення науки про економічну безпеку, яка в Україні стрімко почала розвиватись наприкінці 90-х років ХХ століття. Основними складовими економічної безпеки господарюючого суб'єкта є: фінансова, інтелектуально-кадрова, інноваційно-

технологічна, політико-правова, міжнародно-інтеграційна, інформаційна, екологічна тощо. Крім відзначених складових економічної безпеки додаткового виокремлення потребує податкова безпека, яка полягає у забезпеченні умов мінімізації податкових ризиків.

Податкову безпеку вітчизняні економісти розглядають як на макро- (на рівні держави), так і на мікро- (на рівні підприємства) рівнях. В публікаціях за цією тематикою, науковці досліджуючи податкову безпеку на загальнодержавному рівні акцентують увагу на тому, що вона передбачає формування злагоджених взаємовідносин між суспільством і державою за умов наявності сприятливого податкового законодавства, поміркованих та обґрунтованих податків. На рівні підприємства роль податкової безпеки зводиться до формування адекватних умовам функціонування, методів уникнення або мінімізації податкових ризиків та оптимізації процедури оподаткування. Однак проблематика досліджуваного питання полягає у відсутності чіткості пропонованих в літературі методик формування податкової безпеки на підприємстві, що зумовлює необхідність виокремлення факторів впливу на податкову безпеку та дослідження їх синергетичного зв'язку.

Основні фактори виникнення і розвитку податкових загроз можна розділити на зовнішні та внутрішні. До зовнішніх факторів відносять: податкове навантаження, податкову нерівність, ресурсне забезпечення, неоднозначність та перемінний характер податкового законодавства. До внутрішніх факторів належать: податкова дисципліна, бюджетування податків, податкове планування, кваліфікація персоналу підприємства, який здійснює податковий облік. Різниця між внутрішніми та зовнішніми чинниками полягає у спроможності підприємства впливати на них, якщо сукупність перших чинників підприємство забезпечує завдяки оптимізації оподаткування, то до останніх воно може тільки адаптуватись. Тому досягнути бажаного стану податкової безпеки можна врахувавши синергетичний ефект впливу чинників на неї. Суть якого полягає в тому, що всі фактори податкової безпеки є складовими однієї системи, нехтування окремим структурним елементом призводить до дестабілізації всієї системи. Взаємовідносини держави і суб'єкта господарювання мають дзеркальне відображення: високі необґрунтовані податкові ставки, несправедливість розподілу податкового навантаження, перемінний характер податкового законодавства призводить до «тінізації» економіки, відтоку національних капіталів за кордон, порушення податкової дисципліни, зменшення податкових надходжень в бюджет. Тому досягнення податкової безпеки стає можливим при збалансованості інтересів держави і підприємств з нарахування і сплати податків.

Кіндрат О.М.,
студ. гр. ОА-31,
Національний університет «Львівська політехніка».
Науковий керівник - Тивончук О.І.,
к.е.н., доцент кафедри обліку та аналізу

АУТСТАФІНГ. НЕПОТРІБНА НОВИЗНА ЧИ ВИПРАВДАНИЙ РИЗИК?

Динамічна зміна ринкового середовища спонукає до активного розвитку і бізнес. У будь – якій діяльності важливим є забезпечення належного рівня прибутку. Одним із методів максимізації прибутку є зниження витрат.

Одним із методів зниження витрат діяльності підприємства, що набуває останнім часом все більшої популярності, є аутстафінг (англ. autstaffing) – виведення